

[Hanne Thanning Jacobsen]

der viser noget om de betingelser, det danske samfund for øjeblikket byder børn og deres familier, er vi blevet præsenteret for igen i denne uge. Derfor er der bl.a. brug for, at vi får lavet en folkeskole med det, der i dag er det vigtigste af alt, nemlig at børnene har et samvær med nogle voksne, der har tid til den enkelte.

De sidste år, hvor flugten fra folkeskolen, folkeskolens krise, har været daglige avisoverskrifter, havde givet mange et håb om, at nu skulle der sættes kræfter og midler ind til gavn for folkeskolen. »Det er en historisk dag, der er løst op for nogle knuder«, sådan husker jeg undervisningsministerens afsluttende bemærkninger på en konference under overskriften »Skolens fremtid«, som vi deltog i i september måned. Her fortalte lærere, forældre og lokale myndigheder med entusiasme om deres forsøg med at lave en anderledes skole. Også på Danmarks Lærerforenings kongres en måned senere lagde ministeren op til et konstruktivt samarbejde mellem alle interesserede parter for at skabe bedre vilkår for børnene i 1980ernes skole.

Derfor må det have virket som en kold douche både for deltagerne i forsøgene og for forældre og lærere, da de kort tid efter kunne læse firkløverregeringens oplæg til nødvendige justeringer i folkeskolen. Det kræver ikke megen fantasi, synes jeg, at forestille sig, at mange vil mene, at der med dette forslag er blevet bundet nogle nye knuder, som ikke bliver lette at løse op.

Et af udgangspunkterne for dette lovforslag var det udvalg, som ministeren nedsatte i sommeren 1983. Det havde til opgave at overveje forskellige forhold i forbindelse med skolegangens begyndelse. I juni 1984 afgav udvalget en betænkning, som indeholdt mange inspirerende tanker. Derfor kunne man med rette have forventet, at den helhed, som udvalget lagde op til, ville blive grundlaget for en tiltrængt reform af begynderundervisningen.

Det var klart for SF, at de forbedringer, der skulle ske, nødvendigvis måtte kræve mere tid til arbejdet med det samordnede indskolingsforløb, og derfor måtte det også få nogle økonomiske konsekvenser i form af øgede bevillinger. Men i stedet for lægges der her op til en reform, hvor forhøjelsen af timetallet til 20 i samlæsende årgange skal betales med en forhøjelse af klassekvotienten

i børnehaveklassen fra 22 til 24, en omlægning af skolens specialundervisning med forhøjelse af antallet af elever på hold og en indskrænkning af klinikåbningstider og ved i stedet for deletimer at give klassen fællestimer. Hvis denne del af forslaget skal lykkes, skal der bruges mere tid, flere lærere.

Jeg har brugt så meget af min taletid på indskolingen, fordi jeg ved, at skolestarten er så utrolig vigtig for resten af skoleforløbet.

Et andet element, som er foruroligende, er forslaget om friere skolevalg. Loven rummer i dag mulighed for, at kommunerne kan finde frem til rimelige ordninger ud fra de lokale behov, og SF finder, at dette i praksis fungerer udmærket. Vi mener ikke, at skolerne skal konkurrere indbyrdes, men vi ønsker, at den enkelte skole skal have vilkår til at forbedre hverdagen og bringe den i overensstemmelse med skolens overordnede formål.

Vi glæder os over, at tanken om niveau-delte prøver er forsvundet, for vi tror ikke på værdien af karakterer og terminsprøver. Det er grundlæggende forkert og ødelæggende for enhver undervisning.

Vi ser endvidere nogle muligheder med lovforslagets oplæg til en anderledes 10. klasse.

Selv om vi finder, at tidspunktet for en lovændring er forkert ud fra ønsket om, at de udviklingsarbejder, der er i gang ud over landet, blev ført til ende; vil vi således som skoleforligsparti arbejde i udvalget for at få forbedringer ind på de områder, som vi synes er problematiske.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg vil gerne gøre et par indledende betragtninger om det arbejde, der er gået forud for lovforslagets fremsættelse. Jeg er tilfreds med, at undervisningsministeren valgte forhandlingens vej og altså var indstillet på at indbyde skoleforligspartierne og andre til en drøftelse af mulige ændringer af folkeskoleloven.

Jeg mener, vi kan konstatere i dag, at selv om der formentlig er enkeltområder, hvor man kunne ønske sig det anderledes, og hvor udvalgsarbejdet måske kan give anledning til præciseringer og ændringer på områder, hvor vi i øvrigt kan blive enige, så er der alligevel i det store og hele opnået enighed om de ting, som nu er indeholdt i dette lovforslag.